

เมื่ออาตมาไปอยู่กับหลวงปู่ วัดปากน้ำ

พระภาวนาวิสุทธิคุณ

๒๓ เม.ย. ๓๕

H6005

อาตมาขอเล่าเรื่องพิเศษสักเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องที่มีประโยชน์ อาตมาไปอยู่กับหลวงปู่สองรุ่นด้วยกัน รุ่นแรก พ.ศ. ๒๔๙๓ รุ่นที่สอง พ.ศ. ๒๔๙๖

เวลาบ่ายสองโมง มีญาติโยมมาหา มาก ใครมีทุกข์ร้อนให้เขียนชื่อ นามสกุล หรือ วันเดือนปีเกิด ก็ได้ใส่บาตรไว้ ท่านจะออกมารับแขกเวลาบ่าย ๒ โมง อาตมาก็ไปเป็นลูกศิษย์ท่าน

นอกจากนั้นยังมีการแจกพระและรูป บูชาองค์ละ ๒๕ บาท หรือ ๓๐ บาท ก็มี รูปบานละ ๒๕ บาท อาตมาได้ตำราขึ้นมา

วันหนึ่ง อาตมาบอกหลวงปู่ว่า “ขอบูชาพระสักกำเฒาะ จะนำไปแจกญาติ” ท่านบอก “ไม่ได้ ต้องเอาไปองค์เดียว” อาตมาก็ไม่ทราบว่ายบายท่านทำไมให้องค์เดียว

อาตมาก็ไปเข้าชู้ถามท่าน ท่านก็ตอบออกมาคำหนึ่งว่า “นี่เธอ ให้เธอไว้มาก ๆ ถ้าเธอโลภมากเอาไปขาย เธอเป็นบาปนะ เขาไม่ได้เคารพนับถือก็ไปเที่ยวแจกเขาส่งไป ปัญหาอยู่ตรงนี้ และอีกประการหนึ่ง ถ้าเขาเคารพบูชา ให้เขามารับเอง” ท่านพูดมีเหตุผล

อาตมาก็บอกว่า “หลวงปู่ครับ ญาติผมเยอะนะ” ก็ยังไปเข้าชู้กับท่านอีก วันสุดท้ายท่านบอก “ตามใจ”

อาตมาก็บอกว่า “ตามใจ อย่าให้เป็นบาปนะหลวงปู่” หยิบใส่ย่ามมา จะเป็นบาปหรือไม่ก็ไม่ทราบ ได้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๖ เดียวนี้ไม่มีเหลือติดยามสักองค์เดียว

ประการที่สอง อาตมาได้ตำราอีก เวลาพักผ่อนท่านให้เข้าไปในห้อง ท่านให้คลี่กระดาษที่คนเขียนใส่บาตร อ่านให้ท่านฟังว่า เขาเขียนให้ช่วยอะไร

อาตมาก็อ่านชื่อ ก. ชื่อ ข. นามสกุลนี้ วัน เดือน ปี นี้ ขอให้ช่วยลูกไปต่างประเทศ ขอให้ช่วยอย่างโน้นอย่างนี้

พอท่านฟัง บอก “อ้อ! ฉีกทิ้ง! ท่านบอกว่า “แม่ไม่ออก ช่วยไม่ได้ คนนี้ช่วยไม่ได้ พຽງนี้เขาจะตายแล้ว” อาตมาก็ลักจตเข้าไว้ พຽງนี้ตายจริง ๆ

ท่านบอกว่า “คนที่ไม่มีกุศลนะ แม่ไม่ออก”

อีกใบหนึ่งเขียนว่า “หลวงพ่อกะ ช่วยดิฉันด้วย สามิทิ้งดิฉันแล้ว เขาขอฟ่องหย่าแบ่งสมบัติ วันนั้นขึ้นศาล มีบุตรด้วยกัน ๕ คน” ก็อ่านให้ท่านฟัง

ท่านบอก “รายนี้เก็บไว้ ใส่อีกบาตรหนึ่ง รายนี้ช่วยได้”

วันหลังต่อมา อาตมากราบเรียนถาม “หลวงพ่อกับ ที่ช่วยได้กับช่วยไม่ได้ เป็นอย่างไร นะครับ”

ท่านออก “อ่านดูก็รู้แล้ว คนนี้กุศลไม่พอ กุศลไม่มี เลยช่วยไม่ได้”

ท่านอธิบายว่า “เหมือนคนช่วยตัวเองไม่ได้ จะช่วยเขาอย่างไรได้เล่า” แหม! อาตมาได้ตำรา

และท่านบอกว่า “กรรมฐานนี้ดีที่สุด ไม่ต้องใช้คาถา เรานั่งกรรมฐานก่อน ยกจิตให้เป็นกุศล มีเมตตา ไม่อิจฉาริษยาใคร หมัดปัญหาไม่พอใจใคร

แล้วแผ่ออกไปตามชื่อนั้น ๆ หรือจะแผ่ทั่วไปก็ได้ ถ้าเขามีกุศลพอช่วยได้ ถ้าไม่มีกุศลก็ช่วยไม่ได้”

คนเข้ามาราบท่านเวลาบ่ายสองโมง เขียนใส่บาตรเต็มเลย ได้เงินเข้าวัดมาก

ท่านบอกว่า “เราทำอะไรนะคุณนะ ถ้าโลกมากอยากได้ของเขาเขาแล้ว แผ่ไม่ได้ผล ถ้าเราไม่อยากได้ของใคร วางจิตให้เป็นกลาง ทำใจให้สบาย ทำจิตให้เป็นปกติมักจะได้”

อาตมาออกมาจากวัดได้เคล็ดลับนี้มา ก็ขอฝากไว้ด้วย

ท่านสอนอาตมาว่า “นี่เธอ จะช่วยคนไหนก็ให้เขาช่วยตัวเองได้ ถ้าเขาช่วยตัวเองไม่ได้ คุณไปช่วยเขา คุณเสียเวลานะ คนช่วยตัวเองไม่ได้ ไม่ต้องสนใจ แผ่อย่างไรก็ออกไม่ได้”

อีกประการหนึ่ง คนนี้ช่วยได้ แต่จิตเราไม่ดี จิตเราไม่เป็นกุศล กระแสไฟหมด จิตมันหดหมดอาลัยตายอยาก ช่วยเขาก็ไม่ได้ ขอฝากไว้ด้วยทุกคน

อาตมาได้ตำรานี้มาแผ่เมตตาได้ผลมาจนทุกวันนี้

มีอยู่วันหนึ่ง หลวงพ่อสดกำลังแจกของ อาตมาก็นั่งอยู่ด้วย โยมท้าวมมาบอกว่า “หลวงพ่อกะ มะพร้าวหมดแล้ว ข้าวสารก็หมด” ตอนนั้นยังไม่รู้ร้ายเหมือนสมัยนี้

หลวงพ่อร้อง “อ้อ ๆ โยมไม่เป็นไร โยมไปเถอะ เตี้ยวเขาเอามาให้”

รุ่งขึ้นเช้า มะพร้าวมาจากบางช้าง ๒ ลำเรือ ข้าวสารมาจากไหนไม่ทราบ ขนกันแทบแยเลย อาตมาก็ยังช่วยขนไม่เห็นท่านว่าคาถาอะไร

อาตมาก็ได้ตำราท่านมา ท่านบอกว่า “ยิ่งให้ยิ่งได้ ยิ่งหวงยิ่งอด หมดก็ไม่มา เราไม่หวงกัน เราก็ไม่อด หมดก็มาเรื่อย ๆ”

ท่านบอกให้ยกจิตใจสูง แผ่เมตตาออกไปให้ได้ ผลจากการแผ่เมตตา ใครเป็นญาติอยู่ที่ไหนก็จะนำมาให้

อาตมาได้ใช้ตำราของท่านมาจนทุกวันนี้